

Prvo

Popis je završen, Republički zavod za statistiku objaviće prve zvanične podatke za dve nedelje, one konačne će publikovati redom, od avgusta 2012. do kraja 2013, ali već se zna da Srbija ima trista hiljada stanovnika manje nego 2002, na prethodnom popisu.

Pominjao se ovih dana i manjak od pola miliona. Ali i bez zvaničnih podataka znamo odgovor na ključno pitanje, da li će bela kuga da isprazni Srbiju? Hoće.

Ama to će da se desi za 250, 300 godina, ej! Pa hajde da se ne bavimo krajem sveta. Uostalom, ta surovoizvesna kalkulacija odavno je poznata. Ja za nju znam otkako sam svesno društveno biće, a to jeste poodavno.

I, šta da se radi?

I to se zna poodavno: zakoni, drugačija poreska politika, zaštita sadašnjih i budućih majki i dece, posebno dece, budući su roditelji, pa svakom već rođenom dugujemo školovanje da bi jednog dana živelo bolje od svojih roditelja – sada tome mogu da se nadaju samo deca iz malog kruga bogatih i moćnih. Treba nam sva sila propisa i njihovo sprovođenje na svim nivoima, od Vlade do poslednje opštinske kancelarije za izdavanje ma čega, a svi da budu usaglašeni i osmišljeni tako da podstiču rađanje. Prvog deteta. Bez tog prvog nema ni drugog ni trećeg.

Ja to demografski presudno treće nisam rodila, a mogla sam. Sada znam. Tada sam bila bez posla, trčala za honorarima, oboje smo bili u panici kako ćemo preživeti s jednom platom... Posle nema nazad.

I kao što smo mi mogli da se stegnemo, no naknadna pamet je nikakva pamet, može i ova nikakva Srbija. Čak i ovako osirotela i apatična, može da zapne, da proglasi rat protiv bele kuge, zna mu se strategija. Svaki pomak će biti nova varijabla u onoj surovoj demografskoj jednačini.

Odvažiće se neki mlad par da napravi tu prvu bebu, ne zato što ih država podstiče, već zato što ih biologija tera, pa će im biti lakše da joj se prepuste, a kad vide kolika je to radost, možda će da naprave i ono drugo, treće...

Ružica Mevorah